

BX1756

.A1

A4

1702

c.1

INSTITUTIO
CONCIONATORUM

TRIPARTITA,

SEU

PRÆCEPTA ET REGULÆ
AD PRÆDICATORES

verbi divini informandòs:

*Cum Ideis, sive Rudimentis Concionum
per totum annum.*

Auctore R.P.F. NATALI ALEXANDRO, in Sacra
Facultate Parisiensi Doctore Theol. & emerito
Professore, Ordinis FF. Prædicatòrum.

EDITIO SECUNDA

Batavica longe auctior & correctior.

PARISIIS,
Apud JOANNEM ANISSON, Typographiæ
Regiæ Præfectum.

M. D. CCII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

46268

260

1080046097

FONDO BIBLIOTECA
DEL ESTADO DE NUEVO LEON

132623

B24756

AI

AI

1702

19/10/62 MICROFILMADO Folio 10-10

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEON
CAPILLA ALFONSO BIBLIOTECA UNIVERSITARIA

REVERENDISSIMO PATRI
ANTONINO
CLOCHE
DOCTORI THEOLOGO,
ORDINIS FF. PRÆDICATORUM
Generali Magistro.

INSTITUTIONEM CON-
CIONATORUM, *Te an-
nuente ac favente, in lucem editu-
rus, REVERENDISSIME PA-
TER, id operis nemini convenien-
tius dicandum existimavi, quàm
Tibi totius Ordinis Prædicatorum
summo Archimandrita ac Gene-
rali Magistro. Id Reverendis-
sime Paternitati tuæ debitum ob-
servantia mea pignus; id grati ani-*

EPISTOLA.

mi pro amore in me tuo perenne monumentum. Hac mihi tandem exoptata opportunitas palam significandi quam impense colam egregias illas virtutes, eximiaque merita, quorum gradibus ad supremam Ordinis Praefecturam ascendisti: doctrinae ornamenta, veritatis amorem, & invictam in eius defensione constantiam: Regularis observantiae studium, quam auctoritate, vigilantia, exemplo, visitationibus conservas & promoves: sacrarum litterarum cultum, quarum studia sustentas & foves: prudentiam incredibilem, qua & Ordinem moderaris, & majoribus negotiis parem esse capacissima tuae mentis intelligentiam, solertiam, industriam, providentiam, cautionem probas. Nobilem, generosumque animum tuum, vel me silente, Fratres non solum no-

EPISTOLA.

stri, sed & extranei certatim praedicant: humanitatem singularem, morumque suavitatem omnes suscipiunt, laudant, diligunt, qua omnibus places, licet uni Deo placere studeas. Tantorum splendor meritorum, REVERENDISSIME PATER, urbis & orbis oculos in te convertit, summorum Pontificum, purpuratorum sacri Collegii Patrum, Regum ac Principum magnam existimationem, omnium amorem tibi conciliavit. Nemo omnium est qui te norunt, qui splendidioribus dignum infulis non praedicet, dum religiosa humilitate ac modestia magis emines. Defensioni catholicae veritatis, purique Dei cultus, in Religionis arce; exercitationi perpetuae virtutis, ac pietatis in sanctitatis domicilio; studiorum incremento, ac sanioris doctrinae propagationi, coram doctrina-

EPISTOLA.

rum omnium summo & universali
 Iudice, pervigili sollicitudine incum-
 bis, ut maximi Cardinalis HIE-
 RONYMI CASANATE, cujus
 in Ecclesiam meritorum, & in Do-
 minicanum Ordinem beneficiorum
 memoriam nulla unquam delebit ob-
 livio, piissimum ac munificentissi-
 mum Testamentum exequaris. Bi-
 bliothecam viginti mille & amplius
 voluminibus instructam, & novis
 deinceps libris ex annuo censu ab
 Eminentissimo Principe relicto sem-
 per amplificandam, in publicum u-
 sum & commodum, in Minervio
 magnifice adornas. Scholas aperis,
 in quibus unus purusque sancti Tho-
 ma textus, secundum supremam ejus
 voluntatem, a duobus Ordinis Pro-
 fessoribus legatur, honorifico Miner-
 vali liberaliter donatis. Collationes
 denique a sex Doctoribus Domini-

EPISTOLA.

canis, variarum gentium & Aca-
 demiarum orbis Christiani, Ro-
 mam vocatis, & Mæcenatis Emi-
 nentissimi nobili providentiâ, gene-
 rosa munificentia in perpetuum tem-
 pus sustentandis, haberi curas; ut
 ad fidei dogmata contra emergentes
 hæreses & errores propugnanda; ad
 Moralem Evangelicam & Eccle-
 siasticam Disciplinam contra novis-
 simorum temporum deplorandas cor-
 ruptelas vindicandam; ad Theo-
 logia Mysticæ puritatem ab illustro-
 nibus quibusvis defendendam, Te
 tuisque Successoribus ducibus, sem-
 per parati sunt; totique de Scriptu-
 ra, de Traditione, de Angelico
 Doctore armati. His, & aliis ne-
 gotiis, Ordinis regimen, Ecclesia
 utilitatem spectantibus occupatum
 Te diutius interpellare nolim, RE-
 VERENDISSIME PATER:

EPISTOLA.

Satis sit mihi paternas manus humiliter exosculari; summam in te venerationem, observantiam, obedientiamque meam profiteri; orare ut litterarium istud munusculum gratum habeas; Deo supplicare ut Te vegeta senectute multos annos conservet, Ordini & Ecclesie magis magisque profuturum; illum semper ornaturum, ab ista (ut speramus & optamus) ornandum. Vale. Lutetiae Parisiorum, Kalendis Maii, anno primo seculi à Christo nato decimi septimi.

REVERENDISS. PATERNIT. TUÆ,

Humillimus, obsequentissimisque
filius ac servus,
F. NATALIS ALEXANDER.

PROLOGUS.

CUM Ordo Sancti Dominici divinâ providentia ad Evangelii prædicationem sit institutus, & ab Ecclesia approbatus; sacri hujus Instituti Professore verbi divini prædicationi incumbere, aut certè Concionatores studiis suis juvare convenit. Hac ratione impulsus, *Institutionem Concionatorum* tripartitam in lucem edo. Prima pars præcepta & Regulas ad Prædicatores verbi divini informandos proponit, non à me quidem excogitatas, sed à Sanctis Patribus, Augustino præsertim, & à Sancto Carolo Borromæo traditas. Pars altera, quæ Theologiæ Dogmaticæ ac Moralis, à me nuper editæ, accommodatio est ad Conciones, idæac rudimenta Sermonum pro singulis Dominicis totius anni, & Feriis Quadragesimalibus, completitur. Tertia, Concionum argumenta pro Festis præcipuis Deiparæ Virginis & Sanctorum exhibet. Qui jam sub prælo sunt Commentarii in sanctum Evangelium Jesu Christi secundum quatuor Evangelistas, in quibus sensum litteralem & moralem seorsum expono, uberiorem sacrarum Concionum materiam Evangelicis Operariis subministrabunt. His in Operibus eloquentiam fortè desiderabunt Oratores Christiani: sed hanc illis Spar-

PROLOGUS.

S. Cyprianus
Epist. 1. ad
Donatum.

tham ornandam relinquo. *Exilis ingenii angusta mediocritas tenues admodum fruges parit, nullis ad copiam fecundi cespitis culmis ingravescit: aggrediatur tamen facultate, qua valeo; nam & materia dicendi facit mecum. In iudiciis, concione pro rostris, opulentiam facundia, volubili ambitione jactetur: cum vero de Domino Deo vox est; vocis pura sinceritas non eloquentiæ viribus nititur ad fidei argumenta, sed rebus. Denique accipe non diserta, sed fortia; nec ad audientiam popularis illecebram culto sermone fucata, sed ad divinam indulgentiam predicandam rudi veritate simplicia: accipe quod sentitur antequam discitur; nec per moras temporum longa agnitione colligitur, sed compendio gratiæ maturantis hauritur.*

---

*Approbatio Domini DE PRECELLES, Doctoris
& Socii Sorbonici, Regiique librorum
Censoris.*

LEgi librum cui titulus est, *Institutio Concinatorum*, in quo nihil reperi quod fidei aut bonis moribus adversetur. Datum Parisiis die 28. Aprilis 1701.

C. DE PRECELLES.

Approbatio Theologorum Ordinis.

NOs infra scripti in Sacra Facultate Parisiensi Doctores, & Ordinis FF. Prædicatorum Professores, legimus *Institutionem Concinatorum tripartitam*, Auctore R. P. F. Natali Alexandro; quam publica luce dignam censuimus, ut Fidei, Christianæque morum Disciplina omni ex parte consonam. Datum Parisiis in Majori Conventu & Collegio nostro S. Jacobi, die 26. Aprilis 1701.

F. JOANNES BAPTISTA PAJOT,
Provincialis.

F. GABRIEL DESLONDÉS.

Summa Privilegii.

CAutum est auctoritate Regis, ne quis in regno suo, aliisque locis suæ ditioni subiectis, *Infringentium Concionatorum*, intra octo annos, à die publicationis horum exemplarium numerandos, absque P. Alexandri permisso imprimat aut dividat. Qui secus fecerit multâ indictâ, pro ut amplius in diplomate regio continetur, mulctabitur. Datum Parisiis die nona Maii anni Domini millesimi sexcentessimi nonagesimi septimi. Signatum, de mandato Regis,

BULTEAU.

Descriptum in Registro Typographorum & Bibliopolarum Parisiensium die 29. Maii, an. 1699. Signatum C. BALLARD, Syndicus.

Absolutum hoc opus prodit in lucem anno Domini millesimo septingentesimo primo, die decima quarta mensis Maii.

I N D E X,
CAPITUM ET SERMONUM
ARGUMENTA INDICANS.

P A R S P R I M A.

- C**ap. I. *Qui verbi Dei Predicationi destinandi* p. 1.
Cap. II. *De scientia Concionatoris, librique ab eo legendis.* p. 5.
Cap. III. *De materia sacra Concionis, & eloquentia.* p. 15.
Cap. IV. *De forma concionis, & eloquentia.* p. 20.
Cap. V. *De Concionatoris officio in instituentis Fideiibus ad sanctissimum Sacramentorum usum.* p. 29.
Cap. VI. *De Concionatoris officio in vitis perpetuo reprehendendis, prævisque consuetudinibus à medio tollendis.* p. 33.
Cap. VII. *De Concionatoris officio in excellendis virtutibus.* p. 36.
Cap. VIII. *De decore in concone seroando.* p. 41.
Cap. IX. *De Concionatoris elocutione.* p. 45.
Cap. X. *De pronuntiatione, & corporis motu.* p. 49.
Cap. XI. *De præparatione Concionatoris.* p. 51.
Cap. XII. *De disciplina virtutum, & vita innocetia Concionatoris.* p. 57.

P A R S S E C U N D A.

Index Concionum pro Dominicis rotius anni, Fetiis Quadragesimalibus & Christi Domini Mysteriis.

- D**ominica I. Adventus. *De extremo iudicio.* p. 68. & seq.
Dominica II. Adventus. *De Fide in Christum Dominum necessariâ.* p. 73. & seq.
Eadem Dominica. *De adventu Domini. Quis venit? Ad quid venit? Quando venit?* p. 80. & seq.
Dominica III. Adventus. *Inanis gloria, sancti Praeursori exemplo fugienda: humilitas ejus imitanda est.* p. 85. & seq.

Index Capitulorum & Sermonum

- Dominica IV. Adventus.** De vocatione Ministrorum Ecclesie, & Prædicatorum verbi Dei. Item, de baptismo. Postremo de Penitentia. Tripliciter argumentum concionis hæc una subdividitur. p. 89. & seq.
- In Nativitate Domini.** Stabulum & præseppe cum sint ubi Verbi nascitur, ut nos a morte liberet. Præseppe Cathedra est Verbi docentis, ut nos ab errore liberet. Præseppe & stabulum castra sunt ubi Triumphator Israel contra demonem pugnat, ut nos ab eius tyrannide ac servitute liberet. p. 93. & seq.
- Dominica infra Octavas Nativitatis Domini.** Quomodo Christianus sit positus in ruinam & resurrectionem multorum? Quis agendum ut Christus nobis sit in resurrectionem, & non in ruinam? p. 100. & seq.
- In Circumcisione Domini.** Sanguinis sui primitias Christus offert Patri in Circumcisione sua. Pater Aternus vocum nomen Filio suo imponit, scilicet nomen Jesu. Esse debemus homines novi ut nos ipsi Deo offeramus, novo intendente anno. Circumcisio spiritualis nos efficit homines novos. p. 106. & seq.
- In Epiphania Domini.** De vocatione gentium. Agenda sunt Deo gratia ob vocationem nostram ad Fidem. Deus in spiritu & veritate adorandus. Offerenda Christo munera. In aliam aliquam viam nos dare debemus, si verè simus captivi. p. 111. & seq.
- In eadem Solemnitate. De superstitionibus & vanis observantiis vitandis. p. 118. & seq.
- Dominica infra Octavas Epiphaniæ.** De sancta liberorum educatione, & de illorum erga parentes observantia. p. 122.
- Eadem Dominica.** Tres causæ cur amissus Jesus a querentibus non invenitur. p. 127. & seq.
- Dominica I. post Octavas Epiphaniæ.** Ut nuptiæ sanctiæ sint, ad eas vocandus est Jesus. De matrimonio contrahendo non est deliberandum sine Jesu. Ad nuptiarum solemnitatem vocandus est Jesus, ut illis benedicat. In conjugali vita societatis præfons semper Christianus conjugibus debet esse Jesus, ut sui status & vocationis officia Christiana implent. Conjugibus præfons sit Jesus, ut in pace vivant. p. 131. & seq.
- Eadem Dominica.** De spiritualibus nuptiis Animarum nostrarum cum Christo Jesu. p. 136. & seq.
- Dominica II. post Octavas Epiphaniæ.** In lepra, peccati mortalis deformitas. In lepra curatione, peccati curatio consideranda. p. 139. & seq.
- Eadem Dominica.** De officiis dominorum erga servos, & servorum erga dominos. p. 144
- Eadem Dominica.** Fides nostra debet esse simplex, humilis, adno-

Argumenta indicans.

- sa, ut Fides centurionis. p. 144.
- Dominica III. post Octavas Epiphaniæ.** De tribulationibus seu rebus adversis. Res adversæ & tribulationes sunt portæ discipulorum Christi in hac vita. In eis ad Deum confugiendum, & Christum per fidem excitandum est in cordibus nostris. p. 146. & seq.
- Dominica IV. post Octavas Epiphaniæ.** Parabola boni seminis & rixariorum explicatur. Rixania in agro Ecclesie frumento sunt admixta, boni mali permixti. Cur a Christo tolerantur usque ad consummationem sæculi? Cum Deus rixania, id est males tolere, debemus & nos tolerare, si boni seminis, si non toleramus, rixania evadimus. p. 156. & seq.
- Dominica V. post Octavas Epiphaniæ.** Parabola grani sinapis, & fermenti, explicatur. Initium & progressum Christianæ Religionis & veræ Ecclesie significat. p. 162. & seq.
- Dominica Septuagesimæ.** Vineæ & operariorum, quos ad illam colendam pater-familias conduxit, parabola explicatur. Nullam excusationem habemus, si vineam nobis à Deo commissam, id est, Animam nostram non colamus. p. 165. & seq.
- Eadem Dominica.** Vir sapiens & justus nihil inentium in se reliquit. In vinea spiritali quomodo laborandum? p. 169. & seq.
- Dominica Sexagesimæ.** Parabola seminum explicatur. Verbum Dei, semen bonum est. Corde bono & optimo excipiendum. Varia impedimenta ne semen illud ecclesie fructum afferat. p. 171. & seq.
- Dominica Quinquagesimæ.** De Coestate cordis. Quam grave malum? Ut sanetur, ad Jesum clamare & accedere necesse est. Post receptam vero lucem, illi gratias agere, & illum sequi, ut excus Evangelicis ab illo illuminatus. p. 175. & seq.
- Die Cinerum.** De cineribus & Penitentia. Cineres sunt insignia & quasi involutaria Penitentia. Cineres sunt typus & figura Penitentia. Cineres sunt motuum & incantamentum Penitentia. p. 181. & seq.
- Feria V. post Cineres.** Tria in Evangelio hujus diei admirabilia; Fides centurionis, servus paralyticus curatio; prædictio vocationis gentium ad fidem. Fides Centurionis, effectus est singularis misericordias Dei erga ipsum. Curatio servus paralyticus, effectus est omnipotentia Salvatoris, & Fidei centurionis. Vocatio Gentium ad fidem, solus gratia Dei opus est. Fides centurionis imitanda. Deo gratias agenda ob nostram ex Gentilis vocationem. p. 189. & seq.
- Feria VI. post Cineres.** De inimicorum dilectione. Ad eam tria nos movere debent. 1. Auctoritas Dei jubentis. 2. Magnitudo

Index Capitum & Sermonum

- Dominica IV. Adventus. De vocatione Ministrorum Ecclesie, & Prædicatorum verbi Dei. Item, de baptismo. Postremo de Penitentia. Tripliciter argumentum consensio hæc una subministrat. p. 89. & seq.
- In Natiuitate Domini. Stabulum & præseppe cuna sunt ubi Veritas nascitur, ut nos à morte liberet. Præseppe & stabulum castra sunt ubi Triumphator Israel contra diabolonem pugnat, ut nos ab eius tyrannide ac seruitute liberet. p. 93. & seq.
- Dominica infra Octavas Natiuitatis Domini. Quomodo Christus sit positus in ruinam & resurrectionem multorum? Quid agendum ut Christus nobis sit in resurrectionem? & non in ruinam? p. 100. & seq.
- In Circumcisione Domini. Sanguinis sui primicias Christus offert Patri in Circumcisione sua. Pater Æternus vocum nomen Filio suo imponit, scilicet nomen Jesu. Esse debemus homines ueri ut nos ipsos Deo offeramus, novo inente anno. Circumcisio spiritualis nos efficit homines ueros. p. 106. & seq.
- In Epiphania Domini. De vocatione gentium. Agenda sunt Deo gratia ob vocationem nostram ad Fidem. Deus in spiritu & caritate adorandus. Offerenda Christo munera. In adiam denique viam nos dare debemus, si uere sumus conuersi. p. 111. & seq.
- In eadem Solemnitate. De suspensionibus & uanis obseruantis uitandis. p. 118. & seq.
- Dominica infra Octavas Epiphaniæ. De sancta liberorum educatione, & de illorum erga parentes obseruantia. p. 122.
- Eadem Dominica. Tres causas cur amissus Jesus à quærentibus non inuenitur. p. 127. & seq.
- Dominica I. post Octavas Epiphaniæ. Ut nuptia sancta sunt, ad eas uocandus est Jesus. De matrimonio contrahendo non est deliberandum sine Jesu. Ad nuptiarum solemnitatem uocandus est Jesus, ut illi benedicat. In conjugio uita societate præsens semper Christiana conjugibus debet esse Jesus, ut sui status & uocationis officia Christiana implent. Conjugibus præsens sit Jesus, ut in pace uiuant. p. 131. & seq.
- Eadem Dominica. De spiritualibus uitiis Animarum nostrarum cum Christo Jesu. p. 136. & seq.
- Dominica II. post Octavas Epiphaniæ. In lepra, peccati mortalitatis deformitas. In lepra curatione, peccati curatio consideranda. p. 139. & seq.
- Eadem Dominica. De officiis dominorum erga seruos, & seruorum erga dominos. p. 144
- Eadem Dominica. Fides nostra debet esse simplex, humilis, adho-

Argumenta indicans.

- sa, ut Fides centurionis. p. 145.
- Dominica III. post Octavas Epiphaniæ. De tribulationibus suis rebus aduersis. Rei aduersa & tribulationes sunt portio discipulorum Christi in hac uita. In illis ad Deum confugiendum, & Christus per fidem existandus est in cordibus nostris. p. 146. & seq.
- Dominica IV. post Octavas Epiphaniæ. Parabola boni seminis & zizaniorum explicatur. Zizania in agro Ecclesie frumento sunt admixta, boni mali permixti. Cur à Christo tolerantur usque ad consummationem sæculi? Cum Deus zizania, id est males tolere, debemus & nos tolerare, si boni sumus: Sicut toleramus, zizania euadimus. p. 156. & seq.
- Dominica V. post Octavas Epiphaniæ. Parabola trani sinapis, & fermenti, explicantur. Initium & progressum Christianæ Religionis & uera Ecclesia significant. p. 162. & seq.
- Dominica Septuagesima. Vinea & operariorum, quas ad illam colendam pater-familias conduxit, parabola explicatur. Nullam excusationem habemus, si uicem nobis à Deo commissam, id est, Animam nostram non colamus. p. 165. & seq.
- Eadem Dominica. Vir sapiens & inscius nihil incaluit in se reliquit. In uinea spiritali quomodo laborandum? p. 169. & seq.
- Dominica Sexagesima. Parabola seminum explicatur. Verbum Dei, semen bonum est. Corde bono & optimo excipiendum. Varia impedimenta ne semen illud caleste fructum afferat. p. 171. & seq.
- Dominica Quinquagesima. De Cæcitate cordis. Quam grave malum est ut sanetur, ad Jesum clamare & accedere necesse est. Post receptam uero lucem, illi gratias agere, & illum sequi, ut cæcus Evangelicus ab illo illuminatus. p. 175. & seq.
- Die Cinerum. De cineribus & Penitentia. Cineres sunt insignia & quasi uestigia Penitentia. Cineres sunt typus & figura Penitentia. Cineres sunt materiam & incineramentum Penitentia. p. 181. & seq.
- Feria V. post Cineres. Tria in Euangelio huius diei admirabilia. Fides centurionis, serui paralyti curatio; prædicto uocationis gentium ad fidem. Fides Centurionis, effectus est singularis misericordis Dei erga ipsum. Curatio serui paralyti, effectus est omnipotentia Saluatoris, & Fides centurionis. Vocatio Gentium ad fidem, solius gratia Dei opus est. Fides centurionis imitanda. Deo gratias agenda ob nostram ex Gentibus uocationem. p. 189. & seq.
- Feria VI. post Cineres. De inimicorum dilectione. Ad eam tria nos mouere debent. 1. Auctoritas Dei iubentis. 2. Magnitudo

Index Capitum & Sermonum,

- primis. 3. Efficacia exempli. p. 193. & seq.
 Dominica I. Quadragesimæ. De tentationibus. Si spectentur ex
 ex parte Dei, nobis utiles sunt. Si ex parte Diaboli, omnes pe-
 riculosa sunt. Si ex parte cordis nostri, quandoque utiles, quan-
 doque nociva sunt, prout illis resistimus, vel consentimus.
 p. 198 & seq.
 Eadem Dominica. Christus nobis designat ubi pugnandum sit,
 quando pugnandum; quibus armis, & quomodo pugnand-
 um adversus demonem. Ubi? In solitudine. Quando? toto
 vita tempore. Quibus armis? jejuniis & abstinentia. p. 201.
 & seq.
 Feria II. post Dominicam I. Quadragesimæ. De iudicio univer-
 sali. Terribile iudicii universalis spectaculum. Qua ratione ad
 iudicium nos preparare debeamus? p. 205. & seq.
 Feria III. post Dominicam I. Quadragesimæ. De Templorum
 profanatione. Quinam faciunt domum Dei speluncam latro-
 num? p. 210. & seq.
 Feria IV. post Dominicam I. Quadragesimæ. De penitentia
 Nitivitarum & Christianorum comparata. p. 213. & seq.
 Feria V. post Dominicam I. Quadragesimæ. De oratione, cuius
 forma in Canana muliere exhibetur. Conditiones orationis ex-
 ponuntur, quarum alie spectant orantem; alie res que in ora-
 tione petuntur; alia modum orandi. p. 217. & seq.
 Feria VI. post Dominicam I. Quadragesimæ. Prebatica piscina,
 figura erat Sacramenti Penitentia, quod lacuum est nullis
 excellentibus piscina illa veteri. Viris que discrimina. Peniten-
 tes in piscinam illam salutarem opportuno tempore mittendi
 sunt a conscientia Moderatorum, cum in ipsi debitas dispositio-
 nes agnoverint ad Sacramenti virtutem, fructumque percipi-
 endum, illi similes quas Christus posulavit in parabolico Evan-
 gelio. p. 220. & seq.
 Dominica II. Quadragesimæ. Christus in Transfiguratione sua
 nobis ostendit. 1. Finem ad quem tendimus, scilicet beatitudi-
 nem & gloriam eternam. 2. Viam qua ad beatitudinem & glo-
 riam, pervenimus, scilicet crucem, passiones, tribulationes.
 p. 224. & seq.
 Eadem Dominica. De Christi Jesu magnitudine, & nostris erga
 illum officia. Illum audire debemus ut iustitia doctorem; illi pa-
 rere ut Domino & Legislatore; illum imitari ut exemplar, quod
 nobis in monte monstratum est. p. 228. & seq.
 Feria II. post Dominicam II. Quadragesimæ. De Penitentia ad
 mortem usque non differenda: ne in summum non conscientiam
 periculum carenti tempore ad agenda Penitentiam necessario;

Argumenta indicans.

- carendi gratia necessaria; carendi voluntate viribusque necessa-
 riis. p. 230. & seq.
 Feria III. post Dominicam II. Quadragesimæ. De reverentia
 Sacerdotibus debita. Ministri sunt divina auctoritatis illos ergo
 colere & obsequare debet. Sui interpretes & preces divina
 veritatis; audire ergo illos docili & obedienti animo debet; do-
 ctrinam salutis tradentes. Imagines sunt divinis sanctitatis,
 si deum ministerio suo vivant. Sanctos igitur Sacerdotes imi-
 tari debet; si veris vestis doceant, & male vivant (quod
 absit) secundum opera eorum nolite facere. p. 235. & seq.
 Feria IV. post Dominicam II. Quadragesimæ. De ambitione
 fugienda, cuius mater ignorantia; comæ presumpcio; filia,
 ceterorum hominum contentus, amulatio, invidia: ut in fi-
 lio. Zebodai, & illorum matre cadere est. Una dignitas Chris-
 tiani desiderio digna, dignitas est filiorum Dei: una gloria par
 ejus votis, gloria eterna. p. 239. & seq.
 Feria V. post Dominicam II. Quadragesimæ. Aeterna saluti ad-
 modum periculosa est condicio dicitur. 1. Ob superbiam, quâ
 ut plurimum effernitur. 2. Ob voluptates & delicia, quibus
 indulgent. 3. Ob dardem cordis in pauperes immiseritudo. Id
 in Divite epulone ostenditur. p. 242. & seq.
 Feria VI. post Dominicam II. Quadragesimæ. De Panis dani-
 natorum. Reprobi à Deo per vim & necessarij separabuntur,
 quia sponte ab illo in hac vita recesserunt. Allegabuntur creatu-
 ra cruciant, quia creatura delectabilibus in hac vita adhosce-
 runt. Nunquam creabant supplicio, quia nunquam voluerunt
 carere peccato. p. 247. & seq.
 Dominica III. Quadragesimæ. De bono & malo usu lingue. Qu-
 dam tacet cum loquendum est, illi scilicet qui peccata sua non
 confitentur, quorum corda possidet demonum nuntium. Qu-
 dam aliter loquuntur quàm loquendum est, ut blasphemii ac
 maledici, qui iudici imitantur de Christo dicentes, in Beel-
 sebuli principe demoniorum eiecit demonia. Quidam loquuntur
 ut loquendum est, qui scilicet lingua sua utuntur ad laudem
 Dei, & edificationem proximi, ut p. mulier quæ vocem de
 medio turbarum extollit in Christi Jesu laudam. p. 251. & seq.
 Eadem Dominica. De frequenti in eadem peccata prolapsione.
 p. 255.
 Feria II. post Dominicam III. Quadragesimæ. De invidia.
 Morbi illius gravitas maxima; cura difficilis. Remedia;
 p. 256. & seq.
 Feria III. post Dominicam III. Quadragesimæ. De correctione
 fratrum. Fratrum correctionis officium imperat caritas; diriget

Index Capitulorum & Sermonum;

- ve debet prudentia cum mansuetudine coniuncta: suscipere debet correptionem medicamentum docilis humilitas. p. 266 & seq.
- Feria VI. post Dominicam III. Quadragesimæ. De Lege Dei. Nullam excusationem proferre possunt, qui Legem & mandata Dei transgrediuntur: siquidem Mandatorum Dei observantiam suadet: 1. Auctoritas & beneficentia Dei, Christianique iudicis. 2. Facilitas illa adimplendi. 3. Felicitas æterna, in qua illi observant, promissa. p. 266. & seq.
- Feria VI. post Dominicam III. Quadragesimæ. De dono Dei mulieri Samaritanae revelato & collato. Gratia domini Dei meriti gratum est: assidue ergo petenda est à Deo in oratione. Gratia voluntatem nostram suaviter allicit, movet, ac regit: ipsi ergo fideliter cooperandum est. Gratia efficacissimè & invidiosissimè in nobis & nobiscum operatur omne bonum. Ad illam ergo humiliter referendum est quicquid boni agimus. p. 269. & seq.
- Dominica IV. Quadragesimæ. De preparatione ac dispositionibus ad sacram Eucharistia communionem, miraculo multiplicationis quinque panium à Christo Domino significata. p. 275. & seq.
- Eadem Dominica. De honorum fuga. Evangelium & Christi gratia docent: 1. Generosius contempni honores & dignitates terrenas, quam desiderari & quærì. 2. Utilem recusari plerumque quam acceptari. 3. Gloriosius esse illas promoveri quam possidere. p. 279. & seq.
- Feria II. post Dominicam IV. Quadragesimæ. Templi nostri major debet reverentia, quam Templo Hierosolymitano. Ad templum igitur Dei cultui consecrata advenit, austerè inmoderantem & scandalum per honestum & modestum habitum ac solum corporis. 1. Austerè evagationes & distractiones per attentionem mentis. 2. Austerè peccatum, aut certe officium peccati, per virtutem penitentis & contritionem cordis. Austerè ista hinc &c. p. 282. & seq.
- Feria IV. post Dominicam IV. Quadragesimæ. De cæco nato. In cæcitate cordis tria consideranda. 1. Hominis spiritaliter cæci calamitas, ut timeatur. 2. Spiritualem cæcitate causæ, ut caventur. 3. Remedia, ut querantur & possulentur. p. 285. & seq.
- Feria V. post Dominicam IV. Quadragesimæ. Dolori modus adhibendus est in morte propinquo rum & amorum. Mors enim pro vita æterna hominibus Christianis in hoc mundo peregrinantibus optanda est. 1. Quia hominibus suis est miserarum & calamitatum. 2. Quia Christianis suis est peccatorum. 3. Quia peregrinus suis est peregrinationis, & emigratio ad celestem patriam. p. 292. & seq.

Argumenta indicans.

- Feria VI. post Dominicam IV. Quadragesimæ. Peccatoris proci habitus & distorta consuetudine peccati implicati miseræ status est, quam Lazari morti quadragesimæ & fœtuit. Peccatoris huiusmodi mirabiliter conversio, quam respicitur Lazarus. p. 296. & seq.
- Dominica in Passione. De maledicentia seu detractione. Qui proximi fama detraxerunt, veri demonum habent, eorum lingua à diabolo moventur, equo servunt ad peccati propagationem. Qui calumniam patiuntur, & quorum fama detractur, patientiam & mansuetudinem Christi Jesu debent imitari. p. 301. & seq.
- Eadem Dominica. Sancti esse debemus corde, per intentionis puritatem: orè, per sermone veritatem: opere, per vitam omnimodam integritatem. Ut opere sancti simus, vita nostra conformanda est vite Christi. Ut sermone sancti simus, sermones nostri conformandi sunt sermonibus Christi. Ut corde sancti simus, intentio nostra conformanda est intentioni Christi. p. 304. & seq.
- Eadem Dominica. Quod eo de legitur Evangelium, docet: 1. Quod à Christo Jesu credere. 2. Quod in Christo Jesu vitam debemus. p. 307. & seq.
- Feria II. post Dominicam V. Quadragesimæ. De peccatoris desertione. Nihil utilius est & efficacius ad gratiam obtinendam, conservandam, recuperandam, quam timere: 1. Ne actualis gratis auxilium fideliter non cooperemur. 2. Ne à gratia sanctificantis excidamus. 3. Ne gratiam semel amissam non recuperemus. p. 311. & seq.
- Feria IV. post Dominicam V. Quadragesimæ. De prædicatione sanctorum. Prædicationis sanctorum ad gratiam & gloriam ex misericordia gratuita est: nihil igitur nobis tribuere debemus in negotio salutis nostre, sed totum à Deo sperare. Deus vitam æternam sanctis suis dat in tempore propter bona eorum opera: igitur bonis operibus perseveranter vacare debemus. Certissima est prædicationis, nec debere poteri: & nihilominus inire debemus ne ex otium Christi numerum non sumus. p. 315. & seq.
- Feria V. post Dominicam V. Quadragesimæ. De muliere peccatrice. Profanus & impudicus amor Deo gravissimum inferi injuriam. 1. Mala gravissima inferi homini. 2. Contra tum periculosum hostem foriter pugnandum: ab ipse insidias sollicito cavendum est. p. 320. & seq.
- Eadem Feria. Mulieres peccatrices sunt, cum vanitati servent, ac voluptati: Vanitati, cultis immodestia & dissolutio: Voluptati, vitæ molli, otiosa, & omnibus oblectamentis, qua

Index Capitum & Sermónum,

- beneficia secundum mundi genium ac mores vocantur, indolentes. p. 325. & seq.
- Feria VI. post Dominicam V. Quadragesime. De muliere peccatrice penitentiâ. Amor penitentis cor ejus dolore contrivit, humiliavit, Deo consecravit. 1. Amor penitentis lacrymarum fontes ex ejus oculis manare fecit. 3. Amor penitentis illam ad officia pietatis Christo exhibenda impulit. p. 328. & seq.
- Dominica in Ramis Palmarum. De Regia Christi dignitate. Christus omnia erga nos implet optimi Regis officia. Nul- lum erga Christum Regem implemus subditorum officium. p. 335. & seq.
- Feria II. post Dominicam Palmarum. De furib. Fures sunt (ut fadus scariosus). 1. Usurarii, & quicumque ex matius aliquid ultra sortem exigunt vel percipiunt. 2. Furti rei sunt mercatores, qui rem plaris justo pretio vendant, aut minoris justo emunt. 3. Furti & rapina rei sunt, qui creatoris sui fraudant, qui debite non solvant cum possint; qui gra- via debita contrahunt, cum sciant si non esse solvendo. Si- ne restitutione nulla hujusmodi hominibus spes salutis esse potest. p. 339. & seq.
- Feria VI. in Parasceve. De Passione Jesu Christi Domini nos- tri. p. 347. & seq.
- Dominica Pasche. De Resurrectione Christi. Triâ in hoc Mys- terio consideranda. 1. Resurrectionis Christi necessitas. 2. Re- surrectionis Christi gloria. 3. Resurrectionis Christi fructus. p. 350. & seq.
- Dominica in Albis. De pace. Vera pax fructus est Spiritus Sancti, quâ prinde peccatores firmi nos possunt. Pacem vul- neribus suis, & sanguinis sui pretio nobis Christus Jesus com- paravit. p. 353. & seq.
- Dominica II. post Pascha. Christus bonus Pastor. Omnes Pas- toris optimi docti & characteres in eo concurrunt. Nos vos ejus sumus: dare igitur operam debemus ut nulla nobis ovium proprietatis desit. p. 359. & seq.
- Eadem Dominica. Pastorum erga oves; ovium erga Pastores Ecclesiasticos officia. p. 364. & 365.
- Dominica III. post Pascha. In hujus mundi peregrinatione, cuius tempus modicum est, consolari & sustentare nos debet leti certissima visio Dei, ad quam suspirare et tendere leti viribus debemus. 1. In rebus adversis, erumnis, calamitatibus, qua Christianorum iuste orantium pars sunt in hoc mundo, consolari nos debet expectatio gaudii purissimi.

Argumenta indicans.

- immensâ, perpetuâ, quod tristitia nostra succedet. p. 365. & seq.
- Eadem Dominica. Gaudium mundi breve, inani, aeterno lu- cidu exceptendum. Gaudium spirituale in Deo & de Deo ve- rum, sincerum, perpetuum. p. 371. & seq.
- Dominica IV. post Pascha. Christus Spiritum Sanctum promit- tit. 1. Ut Consolatiorem Fidei. 2. Ut Conseren & emen- datorem errorum. 3. Ut Institutorem iudicium, & totius Ec- clesie interiore magistrum. p. 374. & seq.
- Dominica V. post Pascha. De Oratione. Quid petere in oratio- ne debeamus? Quomodo petere debeamus? p. 384. & seq.
- Eadem Dominica. De efficacia orationis, qua fit in Christi no- mine. p. 387. & 388.
- Feris Rogationum. De supplicationibus publicis, seu processio- nibus. p. 389.
- In Festo Ascensionis Christi. 1. Mysterii fides explicatur. 2. As- censionis Christi causa exponuntur. 3. Fructus & utilitates As- censionis Dominica. p. 390. & seq.
- Dominica post Ascensionem. Spiritus Sanctus testimonium Chri- sti perhibuit. Apostoli Spiritu Sancto afflati testimonium Chri- sto perhibuerunt. Christiani omnes Christo testimonium reddere tenentur, non solum in persecutionibus, sed etiam in pace Ecclesia; non verbis tantum, sed operibus. p. 395. & seq.
- Dominica Pentecostes. Explicatur excellentia Doni quod Chri- stus Ecclesia suis tribuit mistendo Spiritum Sanctum, & admi- rables ejus effectus exponuntur. 2. Dispositiones necessaria ad recipiendum Spiritum Sanctum. p. 402. & seq.
- In Festo Sanctissime Trinitatis. Sanctissima Trinitati gratias im- mortales agere debemus ob illius in nos beneficia; creationis, qua Patri Aeterno; Redemptionis, qua Filia Dei; Renova- tionis & sanctificationis, qua Spiritu Sancto tribuitur. 2. In- titari debemus, quantum cum Dei gratia nobis possibile est, san- ctissimam Trinitatem; Dei perfectiones, summam deitatum Personarum concordiam. p. 404. & seq.
- In Festo sacratissimi Corporis Christi. Christus corpus & sangui- nem suum in Sanctissimo Eucharistia Sacramento nobis donat. 1. Ut verum cibum & potum Animarum nostrarum. 2. Ut symbolum & principium nostræ cum ipso conjunctionis, & mi- tua illius in nobis, ac nostra in illo mansionis. 3. Ut aeterna vita pignus. p. 409. & seq.
- In Eodem Festo. Sancta Eucharistia sacrificium est. 1. Veteris Le- git sacrificii longe dignius & excellentius. 2. Veteris Legis sa- crificii efficacius. 3. Majores dispositiones ex parte offerentium & adstantium exigens. p. 414. & seq.

Index Capirum & Sermonum,

- Dominica I. post Festum SS. Trinitatis. De Consecratio Eucharistia.** *Mysterium sancta Eucharistia convertitur, quod Dei bonitas ab aeterno decreto, sapientia disposuit; omnipotentia statim tempore instruitur & excocta est; liberalitas multiplicat; misericordia & iustitia distribuit; aeternitas perenne facit.* p. 419. & seq.
- Eadem Dominica. De solemnibus processionibus in Festo & Octava Corporis Christi institutis.** *Qua ob rationes instituta sunt? Quae pietate illis adesse debent.* p. 430. & seq.
- Eadem Dominica. De frequenti Communione.** *Frequenti Communionis magis sonus & origo honorum. Quae dispositiones ad frequentem Communionem necessariae?* p. 432. & seq.
- Eadem Dominica. Caritas magna ad quam multos Christus invitavit, regnum celorum est.** *Omnis homines ad eam invitavit, & quodammodo vocavit a Deo. Vana excusatione eorum qui non accipiunt.* p. 436. & seq.
- Dominica III. post Festum SS. Trinitatis. Laborandum ut aliquando beati simus; sed ne sit inanis labor noster.** *1. Debemus laborare in luce fidei. 2. Laborare debemus in presentia & verbo Christi. 3. Initari debemus humilitatem S. Petri; Dei gratiam in nobis agnoscendo, non merita nostra, qua in nobis nulla sunt nisi Dei dona.* p. 451. & seq.
- Dominica IV. post Festum SS. Trinitatis. De iustitia Christiana & Pharisaea discrimine.** *1. Pharisaeorum iustitia simulata erat & fucata; iustitia Christianorum sincera & simplex esse debet. Iustitia Pharisaeorum externa dimittatur; iustitia Christianorum interior simul & exterior esse debet. 3. Iustitia Pharisaeorum scrupulosa erat minorum praeceptorum observatrix; maxime vero neglectrix mandatorum: Christiana iustitia totam legem accurate implet; magna praecpta observat, nec tamen minora negligit.* p. 456. & seq.
- Eadem Dominica. Explicatur quintum Decalogi praecceptum.** *Non occides.* p. 459.
- Eadem Dominica. De ira.** p. 460.
- Eadem Dominica. Reconciliatio sincera, spontanea, & precepta cum fratribus, absolute necessaria est ad remissionem peccatorum obtinendam & ad sacram communionem. p. 462. & 463.**
- Dominica V. post Festum SS. Trinitatis. De providentia.** *Quid de providentia Dei credere oporteat? Quae animi nostri dispositio, qui erga Dei providentiam affectus esse debet.* p. 464. & seq.
- Dominica VI. post Festum SS. Trinitatis. Christus Jesus huius aevi Evangelium nos munus contra illusiones quae a via salutis nos avertere**

Argumenta indicans.

- vertere possunt, & in viam perditionis deducere.** *Ex triplici autem radice oriuntur illusiones. 1. Ex prava directione. 2. Ex erronea praesumptione. 3. Ex corrupta voluntate. Contra primam illusionem causam nos munus Christus, docendo voluntatem nostram Deum Dei voluntati conformandam esse. Contra secundam illusionem causam nos munus, docendo erroneam esse praesumptionem de fide boni operibus desituta, quasi sufficiat ad salutem. Contra tertiam nos munus, docendo, voluntatem nostram Dei voluntati conformandam esse; nec nostram, sed eius voluntatem faciendam, ut ad aeternam beatitudinem perveniamus.* p. 469. & seq.
- Dominica VII. post Festum SS. Trinitatis. De elemosyna necessitate, & utilitate.** *Divitiis obligatio elemosynam erogandi divino praecipto imposita est. 2. Magna utilitates & fructus ex elemosynis in eos redundantes; illos ad juvandos pauperes excitare debent. 3. Non solum violata caritatis, sed etiam gravissima imprudentia rei sunt divites, qui elemosynam pauperibus non erogant pro facultatum suarum ratione, & ipsorum pauperum indigentia.* p. 474. 475. & seq.
- Dominica VIII. post Festum SS. Trinitatis. Lacryma Christi super Jerusalem stetit non docent quos ob causas legere debent, scilicet non esse lugendam ob verum temporalium damna, ob frustratas cupiditates, ob tristes & male fortunatos eventus; sed ob Dei offensam cum a nobis, tum ab aliis peccatoribus; ob Ecclesiae mala; ob imminente animae nostrae pericula, et quod non cognoverit tempus visitationis suae a Christo Jesu. Longe magis deploranda anima nostra desolatio, quam evasio Jerusalem. p. 478. & seq.**
- Dominica IX. post Festum SS. Trinitatis. Superbia & ostentatio in Pharisaeo damnata: humilitas in Publicano commendata. Utinamque caritatem. p. 483. & seq.**
- Dominica X. post Festum SS. Trinitatis. De hominibus surdis & muti curatio.** *1. Spirituales surditas & lingua impedimentum, mala sunt in peccatoribus et magis deploranda, quod voluntaria. 2. Homines surdi & muti Ecclesiae fides adducit ad Jesum, per baptismum primo, deinde per penitentiam stando. 3. Ut ab interiori surditate, & invisibili impedimento linguae liberentur ac sanentur, per gratiam Christi, facere debemus quod fecit ipse surdum & mutum sanari.* p. 486. & seq.
- Dominica XI. post Festum SS. Trinitatis. De proximi dilectione.** *Explicatur. 1. Quis sit noster proximus; & qua regula secundum quam proximi dilectio mensuranda est. 2. Quae sint officia dilectionis proximo debita secundum Dei legem. 3. Quae*

Index Capitum & Sermonum ;

- fit exemplar cui nos in exhibendis huius dilectionis officio conformare debemus. p. 490. & seq.
- Dominica XII.** post Festum SS. Trinitatis. De decem Leprosis. Quam fida; quam horrida mortalis peccati lēpra! Quid agendum, illi qui ea fudati & inquinati sunt, ut curentur? Quid agere debeant postquam mundati sunt. p. 497. & seq.
- Dominica XIII.** post Festum SS. Trinitatis. De curia. Temporales pernitissiq; dicitur contentandas; spiritalis eternissiq; dicitur diligendas & quarandas Christus docet. p. 500. & seq.
- Dominica XIV.** post Festum SS. Trinitatis. De filio Vidua. Niam defuncto. Mortuus qui ad sepulcrum offerebatur, statum miserum peccatoris significat. Mortui suscitatio à Christo Domino significat conversionem & justificationem peccatoris. 1. Laudanda peccatoribus statio. 2. Laudanda Christi misericordia, qui peccatores ad vitam revocat per gratiam suam. p. 502. & seq.
- Dominica XV.** post Festum SS. Trinitatis. De Hydropico à Christo sanato; & de postremo loco tenenda. Superbia spirituali hydropissi. Quae rationes movere non debeant ut postremum locum amemus, superiores nos quaramus. p. 506. & seq.
- Eadem Dominica.** De sanctificatione Dominica, Festivissimaque dierum. p. 509. & seq.
- Dominica XVI.** post Festum SS. Trinitatis. De precepto amoris Dei. 1. Amor Dei omnibus affectibus nostris dominari debet. 2. Actus divini amoris frequenter exercere debemus. 3. Omnia Dei mandata ex amore implere. p. 513. & seq.
- Dominica XVII.** post Festum SS. Trinitatis. De remissione peccatorum. Tria credenda complectitur hic symboli Apostolici Articulus: in hac vita de remissione peccatorum nostrorum ferri esse nunquam debemus, sed semper timere. p. 516. & seq.
- Dominica XVIII.** post Festum SS. Trinitatis. De spiritalibus filiis Dei nuptiis cum Ecclesia, & Anima fidei. Ad spiritalis illas nuptias omnes vocati estis, consilio: pauci electi, timete. Nihil proderit quod credimus, ut ad eternum Sponsi convivium admittamur, nisi habuerimus vestium nuptialium, scilicet caritatem & opera bona. p. 518. & seq.
- Dominica XIX.** post Festum SS. Trinitatis. De Regno cuius filius trahitur agrotatus Capharnaum: & ad Deum acco-

Argumenta indicans.

- dendum est per fidem, & quidem firmiter fide Reguli. 2. Ab ipso potentia sunt majora & excellentiora bona, quam sanata corpora, aliisque commoda temporalia. 3. Cura omnis adhibenda est à patribus familiaribus, ut eorum familia Deo servata, fideinque sanctis operibus comprobet. p. 522. & seq.
- Dominica XX.** post Festum SS. Trinitatis. De decem millium talentorum debitoro. Peccata nostra debita nostra sunt. Quot peccata commisimus, tot talentorum debitoro sumus. solus Deus illa condonare potest. Frustra vero speramus Deum nobis peccata dimisurum, si adversus proximos confessorumque nostros auri & misericordias simus. Tres rationes ad debita confessorum nostrum dimittenda, injuriasque condonandas movere nos debent, ex hodierno Evangelio petita. p. 527. & seq.
- Dominica XXI.** post Festum SS. Trinitatis. Praecipua duo homines officia Christi in huius dei Evangelio docet. 1. Quid Regi; 2. Quid Deo debeant. Reddite ergo qua sunt Caesari Caesari, ut eret Respublica terrestribus; & qua sunt Deo Deo, ut eret Respublica caelestis. p. 530. & seq.
- Dominica XXII.** post Festum SS. Trinitatis. De filia Principis à Christo suscitata, & de resurrectione mortuorum. 1. Resurrectionis omnium hominum simpliciter ac firmiter credenda est. 2. Varia erit resurrectionum conditio, quam sibi quisque homini vel mali operibus procurat. 3. Omnia igitur & fieri in nobis esse non debet resurrectionis fides. p. 533. & seq.
- Eadem Dominica.** Sancta mors magis est optanda quam vita. p. 535. & seq.
- Dominica XXIII.** post Festum SS. Trinitatis. De abominacione desolationis stante in loco sancto, in anima sanguine Christi redempta, & per baptismum sanctificata, in corpore consecrato ut Dei templum esset. p. 541. & seq.
- Eadem Dominica.** Atulplex tribulatio in die furoris Domini. Una qua iudicium praecedet, altera qua comitabitur, tertia qua subsequetur. p. 545. & 546.

P A R S T E R T I A .

- I**n Fello S. Andreae Apostoli. S. Andreas cor succensum habuit amore crucis, linguam consecratam predicacione crucis, corpus consummatum martyrio crucis. p. 147. & seq.
- I**n Fello S. Nicolai Episcopi & Confessoris. A spiritu sancto institutus est ad virtutem Nicolai, ut sobrius, iustus, & pius viveret in hoc seculo: pius per orationem humilitatem, assiduitatem & fervorem: sobrius per jejuniis austeritatem: iustus per caritatem, qua tota est hominis Christiani iustitia. p. 153. & seq.
- I**n Fello Conceptionis Deiparae Virginis Mariae. Triplex discrimen gratia qua beata Virgo in sua conceptione preventa est, ab ea qua ceteris sanctis collata fuit: 1. Aliorum sanctorum in pueritia, quidam in adolescentia vel iuventute, quidam in senectute, vel in morte sanctificati sunt: B. Virgo Maria in sua Conceptione per Christi gratiam preventa est, ne peccati originalis habere contraheret, cuius contrahendi debitum ut Adam filia contraxerat. 2. Alii sancti partem gratiae: Maria totam gratiam plenitudinem recepit. 3. Aliis sanctis gratia modo amissibili: Maria modo quodam immutabili collata est. p. 158. 159. & seq.
- I**n Fello S. Thomae Apostoli. S. Thomas ex vulneribus sacratissimorum pedum Christi hausit humilitatem & firmitatem fidei. Ex vulnere lateris Christi, & ejus corde sacratissimo hausit fervorem fidei. Ex vulneribus manuum hausit operationem fidei. Suo fides nostra, ut fides Apostoli Thomae, humilis & firma: fervens & amore succensa, operari & bonorum operum effluvia. p. 164. & seq.
- I**n Fello S. Stephani Protomartyris. Plenitudo gratiae Stephanum primi Diaconi ministerio dignum efficit. Plenitudo fertilitatis Stephanum protomartyris corona decoravit. Plenitudo Spiritus Sancti Stephanum primum ac nobilissimum post Christum Jesum caritatis exemplar mundi exhibuit. p. 169. & seq.
- I**n Fello S. Joannis Apostoli & Evangelistae. 1. Quid major Christi dilectio S. Joanni praestiterit. 2. Quid S. Joannes Christi dilectioni responderit. Christi Jesus Joannem praeter ceteros Discipulos sanctum fecit amicum suorum: participem bonorum suorum, consortem dolorum suorum. S. Joannes di-

Argumenta indicans.

- lectioni qua ipsum praeter ceteros Discipulos honoravit Christus, amore ardentissimo & constantissimo respondit. p. 171. & seq.
- I**n Fello S. Genovefae Virginis. Vita contemplativa, & vita activa exemplum in Genovefae Virgine admirabiliter eluxit. Christo summo pastori cor suum consecrat ab adolescentia per amorem castissimum: corpus per virginitatem: ipsum desiderat & quare affidue per ferventem orationem: illo se dignam praestat per humilitatem: sancti exempli & misericordiae operibus Parisiensem populum velut gregem pascit: Episcoporum praecipue religiose obtemperat, & consilia sequitur. p. 181. & seq.
- I**n Fello Purificationis Deiparae Virginis Mariae. Entes in Templum, occurramus Christo Jesu & Mariae cum Simoone iusto. Discamus a Christo Jesu quid offerre & sacrificare Deo debeamus. A Deipara Virgine, quomodo nos Purificare oporteat. A Sancto Simoone, quodnam esse debeat nostrorum desideriorum obiectum. p. 191. 192. & seq.
- I**n Fello S. Thomae Aquinatis. Scientiam Sancti Thomae castitas parit, humilitas sanctificat, caritas perficit: quia triplici ratione similis est sapientia Angelorum. p. 199. & seq.
- I**n Fello Sancti Joseph. Ceterorum gratia sanctorum facit illos filios Dei & Christi Jesu fratres per adoptionem: gratia S. Joseph facit illum Filium Dei Patrem. Ceterorum gratia Sanctorum illos facit Deiparae Virginis Mariae clientes: gratia S. Joseph illum facit Virginis Matris Dei Spousum. Gratia reliquorum Sanctorum illos facit Ecclesiae membra: gratia S. Joseph illum facit caput Ecclesiae oeconomicum caput. p. 206. & seq.
- I**n Fello Annuntiationis. B. Virginis Mariae. 1. Magnum Mysterium Incarnationis, quod hodie annuntiat, in quo divina perfectiones elucescunt quam in cetero Incarnati Verbi Mysterio, & divina persona nova quodammodo attributa sine sui mutatione, novaeque denominationes acquirunt. 2. Magna Virgo, cui Mysterium istud annuntiat, quia recipit gratia plenitudinem: quia sine dispendio virginitatis obtinet fecunditatem: quia provehitur ad incomparabilem Matris Dei dignitatem. 3. In homines, propter quos annuntiat, magnitudinem suam derivat Dei Filius, qui in utero Virginis sit homo, ut homines filios Dei faciat: servi formam assumit, ut faciat liberos: similitudinem carnis peccati induit, ut faciat Sanctos. p. 212. & seq.

Index Capitum & Sermonum,

- In Feflo S. Joannis Baptista. Inter nati mulierum Joannes Baptista maximus est. 1. Nativitate privilegium. 2. Apropitiatione minoris. 3. Merito fidelitatis. p. 610. & seq.
- In Feflo Sancti Petri Apostolorum Principis. 1. S. Petrus primatus dignitatus & regem Ecclesia universa promittit est excellentia fidei sua & fervore caritatis. 2. S. Petrus Dei & filii ejus inimicos debellavit, usque imperio subiecit predicationis sua & miraculorum variorum. 3. S. Petrus praecipuum gloriam, reverentiam, cultumque in Ecclesia constituitus est ob labores pro Ecclesia soleratus, ob passionem & Martyrium. p. 632. 633. & seq.
- In Feflo Sanctae Mariae Magdalene. Maria Magdalena amor omnes vita illius status complectitur: statum peccati, statum penitentiae, statum contemplationis. Peccatrix in civitate; penitens in domo Simonis Pharisei, Contemplatrix reliquo vita tempore, praesertim in solitudine. 1. Maria Magdalena divini quondam amoris inimica. 2. Maria Magdalena ab amore divino debellata. 3. Maria Magdalena divini amoris discipula. 1. Divini amoris inimica in civitate: Ab amore divino debellata in domo Simonis: Divini amoris discipula in contemplatione & solitudine. p. 646. 647. & seq.
- In Feflo Sancti Dominici. 1. S. Dominicus praedicator a Deo electus, formatus, eruditus. 2. S. Dominicus praedicator fidei, Ecclesia fructuosus, admirabilis. 3. S. Dominicus in Ordine suo Praedicator universalis ac perpetuus. p. 617. & seq.
- In Feflo Assumptionis Beatae Virginis Mariae. 1. Homines admirantur obitum sanctissima Virginis eam prodigium in ordine natura. 2. Angeli admirantur ejus Assumptionem eam prodigium in ordine gratiae. 3. Deus in ejus coronatione sibi complacit eam in magnificentissimo suorum operum in ordine gloria. p. 661. 662. & seq.
- In Feflo S. Hiacyinthi. 1. Cum Christus Jesus sit Mariae Filius, Hiacyinthum fratrem amicum Mariae carissimum. 2. Cum ipse sit Ecclesia sponsus & fundator, Hiacyinthum Ecclesia propagatorem studiosissimum fecit. 3. Cum ipse sit Fidelium omnium caput, Hiacyinthum eorum protectorem potentissimum constituit. 1. Hiacyinthus Mariae Virginis Disparata in Ordine S. Dominici amicus carissimus. 2. S. Hiacyinthus Ecclesia in septemvione propagator studiosissimus. 3. Hiacyinthus miraculorum patetator in gratiam Christianorum illum invocantem per totum orbem potentissimus. p. 670. & seq.
- In Feflo S. Ludovici Regis & Confessoris. 1. Similis non fuit ante S. Ludovicum Rex, nec post eum surrexit similis in

Argumenta indicans.

- Regni interiori, id est, passionem suam ordinatione & exercitio. 2. Nemo Regum similis S. Ludovici in Regni inferiori, id est Francorum, iusto regimine. 3. Nemo Regum S. Ludovico similis in Regni superioris, id est Ecclesiae, protectione. p. 680. 681. & seq.
- In Feflo Nativitatis beatae Virginis Mariae. Beata Virgo Maria Liber ab aeterno in Dei mente conceptus, praedicti figuris ornatus & illuminatus, scriptus in hoc & foris, in quo virtutum omnium characteres sunt expressi... Verum, Deique maxime gratus Beatae Virginis cultus, ejus imitatio. p. 690 & seq.
- In eodem Feflo S. Virgo Maria in sua Nativitate progreditur ut Aurora: jam a sua Nativitate pulcra est ut Luna, electa ut sol: principibus sanctorum terribilis ut caeterorum acies ordinata. p. 694. & seq.
- In Feflo S. Francisci Assisi. S. Franciscus sapientiam quam a Christo didicit, loquitur inter perfidos, sapientiam vero non huius saeculi, neque principum huius saeculi, sed sapientiam Dei in Myfteris Incarnationis & crucis absconditam sapienter saeculi illos vere doctes esse iudicant, qui caeteris abundantius bona possident, quae fortuna vocantur. Illos magnos esse, gloriosos & illustres iudicant, qui ad majores honores & dignitates sunt proveci. Illos felices iudicant, qui voluptatibus, quae honestas & legitimas vocant, persuntur. Verum S. Franciscus vanae esse sapientiam saeculi cogitationes ostendit: siquidem exemplis suis docet 1. Veram divitias in paupertate Christi inveniri. 2. Veram gloriam, solidamque celestissimam inveniri in humilitatibus & opprobriis Christi. 3. Veram voluptatem inveniri in passionibus, cruce, & vulneribus Christi. p. 697. & seq.
- In Feflo Omnium Sanctorum. Siquidem Sanctarum civis sumus ad sanctam civitatem Sion suffirare, & continui tendere debemus. 1. Ut ad sanctam illam civitatem & gloriam Sanctorum perveniamus, media eligenda sunt qua Christus praescripsit, via sequenda quam monstravit. 2. Qui municeps civitatis alicuius esse voluit, colere debent ejus nobilitas & gratiores Principi. Igitur si Sanctorum civis esse volumus, debemus illos colere ac venerari ob excellentiam, invocare ob potentiam, imitari ob virtute. p. 705. & seq.
- In Commemoratione Fidelium Defunctorum. Fidelium omnium Defunctorum commemorationem instituit Ecclesia ad fidem nostram de Purgatorio confirmandam. 2. Ad caritatem nostram erga animas Purgatorii pauci cruciatu accendenda-

Index Caputum & Sermon. Argum. indicans.

dam. 3. Ad vigilantiam nostram excitandam; ut peccata etiam venialia summo studio contemimus; & divina iustitia in hac vita satisfaciamus, ut à penis Purgatorum liberemur, vel ne ita diu in illis detineamur. p. 711. & seq.

In Festo S. Catharine Virginis & Martyris. Triplex videria. & triplex corona S. Catharine. 1. Fidelit virtute mundum vincit cum suis erroribus. 2. Christiana fortitudine vincit mundum cum suis terroribus. 3. Incorrupta virginitate mundum vincit cum suis amoribus & voluptatibus. p. 715. & seq.

In Festo Dedicacionis Ecclesie. Solemnis Ecclesia Dedicatio, ejusque annua Commemoratio tripliciter officii nos admonet. 1. Deo gratias agendas esse, qui nos in Ecclesiam suam vocavit; 2. Nos admonet reverentiam quam Templi debemus. 3. Admonet nos esse templa Dei vivi in baptismo Deo consecrata: ac proinde cavendum ne templum Dei in vobis mortali peccato polluamus. p. 721. & seq.

INSTI-

INSTITUTIONIS
CONCIONATORUM

PARS PRIMA.

SEU

PRÆCEPTA ET REGULÆ

AD PRÆDICATORES

verbi divini informandos.

CAPUT PRIMUM.

Qui verbi Dei Prædicationi destinandi?

Meriti Dei prædicandi munus, quod sanctissimis viris, Prophetis, Apostolicisque à Deo commissum, ab ipso etiam Dei Filio Christo Jesu Domino nostro præstitum est, Episcoporum præcipuum esse, Sacra Synodus Tridentina censuit ac declaravit, secundum illud Apostoli ad Timotheum scribentis: *Testificor coram Deo, & Jesu Christo, qui judicaturus est vivos & mortuos, per adventum ipsius & Regnum ejus, prædica verbum*; Et illud quidem munus ipsi per se in Ecclesia sua, nisi legitime impediti fuerint, exequi debent: in aliis autem Ecclesiis per Parochos, sive iis impeditis, per alios in Civ-

1. Tim. 4.

Concil. Tri-
dent. Sess. 4.
De Reform.
Cap. 4.

A